Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8207
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

sed in eo distrahunt spiritus distractionis sta
intra in tellectu illuminato divino lumine
principij sui pro aptitudine ut intrare pos
sit non nos intelligemus aut vitam
tellectualem viventem per nos sed in nobis
vivet deus vita infinita et hec ille
felicitas eterna ubi in veritate strictis
sima ita in nobis vivit eterna intellectu
alis vita omnem acceptam creaturarum
viventium in in expressibili letitia prelec
tant insensibilibus minis perfectissimis vivit
ratio distractiva et in tracione clarissima
vivit intellectus Iam palam nobis est
q ad ignotum deum attrahimur per motio
luminis gratie eius qui aliter deprehendi
nequit nisi seipsum ostendat et queri vult
et querentibus lumen dare sine quo ipsum
querere nequeunt vult queri vult et appre
hendi quia vult querentibus apire et se
ipsum manifestare queritur igitur non desidio
apprehendi et tunc queritur theorice cum tur
sui ducente currentem ad quietem motus
qui cum maximo desiderio queritur unde
non aliter recte ambulatur ad sapiencia
attingendam nisi p desiderium maxi
gratiam et dum sic queritur p certitudinem